

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 11 mars 1889, kl. 2 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af §§ 37 och 39 regeringsformen.

Med förmälan, bland annat, att — sedan genom antagande af nu gällande riksdagsordning ridderskapet och adeln upphört att vara ett riksstånd, och adelns öfriga privilegier blifvit så tillvida afskaffade, att de nu mera inskränkte sig till forum privilegiatum i bouppptecknings- och förmynderskapsärenden — adelskap samt friherrliga och greffliga värdigheter, som hädanefter utdelades, vore endast titlar, utan någon egentlig betydelse i politiskt eller socialt afseende, har herr *P. Andersson* i Högkil i en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 4, föreslagit:

»att Riksdagen måtte besluta:

att förra delen af § 37 regeringsformen, som börjar med »Konungen eger att i adeligt stånd upphöja» och slutar med »berättigad är», skall upphöra att vara gällande och derifrån utgå; samt att i sammanhang dermed § 39 regeringsformen ändras så, att orden »adeligt stånd och värdighet förläna, eller till greffligt och friherrligt stånd upphöja, eller» derifrån utgå.»

Utskottet, som icke anser det erforderligt att för närvarande ingå i någon utredning af frågan, hvilka adliga privilegier ännu kunna anses ega gällande kraft, delar väl motionärens mening, att adlig, friherrlig eller grefflig värdighet nu mera icke har samma betydelse som förr. Den Konungen i grundlagen tillerkända rätt att med nämnda värdigheter utmärka män, som gjort sig af honom och riket »synnerligen förtjente», lemnades likväl oberörd vid det nya representationskicket genomförande, då ridderskapet och adeln afstod från det privilegium, som kunde göra ett upphöjande i adligt stånd

särskildt eftersträfvansvärdt. Enär motionären icke ens påstått, att ifrågasättande kungliga prerogativ efter angifna tidpunkt blifvit begagnadt på ett sätt, som nu gjorde dess afskaffande önskvärdt, och utskottet för öfrigt icke anser den föreslagna grundlagsändringen vara högst nödig eller nyttig, hemställer utskottet,

att herr Anderssons föreliggande motion icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 11 mars 1889.

På utskottets vägnar:

O. BERGIUS.

Herr *Ivar Månsson* har begärt få antecknadt, att han i följd af tjänstledighet från riksdagsgörömlen varit förhindrad att deltaga i detta ärendes behandling inom utskottet.
